

CONSILIUL LEGISLATIV

Biroul permanent al Senatului

701, 21.1.2026

Biroul permanent al Senatului

56, 3.02.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind SIGURANȚA ALIMENTĂRII CU APĂ A POPULAȚIEI ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ

Analizând propunerea legislativă privind **SIGURANȚA ALIMENTĂRII CU APĂ A POPULAȚIEI ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ** (b701/16.12.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/7105/22.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1195/23.12.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea cadrului legal pentru asigurarea continuității alimentării cu apă potabilă și menajeră în situații de criză.

Potrivit Expunerii de motive, soluțiile legislative preconizate sunt argumentate prin existența unei stări de „vulnerabilitate structurală a sistemului public de alimentare cu apă, lipsa unei obligații legale privind existența unor surse alternative, a unor rezerve operaționale și a unui plan de continuitate aplicabil imediat atunci când sursa principală devine nefuncțională”.

2. Propunerea se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare; măsurile de implementare - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale, impactul financiar asupra bugetului general.

Totodată, menționăm insuficiența argumentelor prezentate în cadrul instrumentului de motivare și prezentare, care este inconsistent în raport de schimbările preconizate la nivel legislativ.

5. Cu privire la redactarea propunerii legislative, menționăm că nu sunt respectate prevederile art. 6 alin. (1) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora proiectul de act normativ trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, context în care precizăm că, propunerea legislativă cuprinde prevederi cu caracter sumar, vag, nefiind redactată într-un stil juridic specific normativ, clar și precis, care să excludă orice echivoc, aspecte ce pot determina imposibilitatea de aplicare a dispozițiilor preconizate.

În altă ordine de idei, analizând conținutul proiectului, se poate constata că nu sunt respectate prevederile art. 13 lit. a) și art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune, reglementările de același nivel și având același obiect cuprinzându-se, de regulă, într-un singur act normativ.

Totodată, precizăm că, reglementarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se realizează într-un mod extrem de detaliat prin Legea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, multe alte dispoziții incidente regăsindu-se și în cadrul Legii serviciilor

comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, pentru a fi respectate cerințele normelor de tehnică legislativă potrivit cărora proiectul de act normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative cu care se află în conexiune, actul normativ urmând a se integra organic în sistemul legislației, pentru a se evita instituirea unor dispoziții contradictorii și pentru a nu fi generate dificultăți în interpretarea și aplicarea dispozițiilor incidente într-o anumită materie, apreciem că orice dispoziții ce privesc serviciul de alimentare cu apă și de canalizare ar trebui să se realizeze printr-o intervenție asupra Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. La art. 1, semnalăm că enunțul potrivit căruia „Prezenta lege instituie cadrul legal minimal pentru garantarea continuității alimentării cu apă potabilă și menajeră în situații de criză, fără instituirea unor obligații financiare asupra bugetelor locale, județene sau asupra tarifelor percepute populației în primii 3 ani de la intrarea în vigoare” trebuie corelat cu dispozițiile art. 11 alin. (4) al Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia *„În vederea asigurării continuității serviciului și funcționării sistemului de alimentare cu apă și de canalizare în condiții de siguranță și la parametri ceruți prin normele și prescripțiile tehnice, **autoritățile administrației publice locale, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară, au responsabilitatea planificării și urmăririi execuției lucrărilor de investiții,** în corelare cu propriile strategii ale serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și planurile de urbanism general. **În acest scop vor întocmi programe de investiții multianuale de reabilitare, extindere și modernizare a sistemelor de apă și de canalizare existente, precum și de înființare de noi sisteme la nivelul unității administrativ-teritoriale** bazate pe planificarea multianuală a investițiilor și ținându-se seama de etapele procesului bugetar, în conformitate cu reglementările legale, corelate cu planurile de investiții din master planurile județene/zonale”*.

În context, precizăm că, potrivit art. 8 alin. (1) al Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Autoritățile administrației publice locale au competență exclusivă, în condițiile legii, în tot ceea ce privește*

înființarea, organizarea, gestionarea și funcționarea serviciilor de utilități publice, precum și în ceea ce privește crearea, dezvoltarea, modernizarea, reabilitarea și exploatarea bunurilor proprietate publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale care compun sistemele de utilități publice”.

De asemenea, referitor la expresia „fără instituirea unor obligații financiare (...) asupra tarifelor percepute populației în primii 3 ani de la intrarea în vigoare”, precizăm că aspecte similare sunt reglementate în mod distinct prin art. 12 alin. (1) lit. i) și l) ale Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare „*autoritățile administrației publice locale adoptă hotărâri sau emit dispoziții, după caz, privitoare la: (...) **aprobarea prețurilor și tarifelor pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare**, cu respectarea metodologiei de stabilire, ajustare sau modificare a prețurilor/tarifelor în vigoare elaborată de A.N.R.S.C., în cazul în care finanțarea proiectelor de investiții în infrastructura de apă se realizează prin **fonduri publice acordate de la bugetul local și/sau din alte surse decât cele de la bugetul de stat și/sau din fonduri nerambursabile**; **elaborarea și aprobarea strategiei de tarifyare pentru serviciul de alimentare cu apă și de canalizare**, în cazul în care finanțarea proiectelor de investiții în infrastructura de apă se asigură, integral sau în parte, prin fonduri publice acordate de la bugetul de stat și/sau din fonduri nerambursabile”.*

Sub aspectul stabilirii prețurilor și tarifelor determinate în baza Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările, precizăm că acestea sunt amplu reglementate în cadrul acestui act normativ, dintre dispozițiile incidente indicăm, cu titlu de exemplu art. 16 alin. (2), potrivit căruia Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, „*elaborează și aprobă, prin ordin al președintelui acesteia: **metodologia de stabilire, ajustare sau modificare a prețurilor/tarifelor la serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare**, în cazul serviciilor furnizate/prestate prin sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare realizate din fonduri asigurate de la bugetul local și/sau din fondurile proprii ale operatorilor; metodologia de ajustare tarifară a prețurilor/tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare, pe baza strategiei de tarifyare aferente planului de afaceri, în cazul proiectelor de*

investiții în sistemele publice de alimentare cu apă și de canalizare dezvoltate din fonduri publice și din fondurile proprii ale operatorilor/operatorilor regionali”.

7. La **art. 3 alin. (2) și (3)**, semnalăm că soluțiile legislative potrivit cărora „implementarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege se realizează exclusiv din fonduri europene nerambursabile, programe de mediu și programe de reziliență climatică”, respectiv „În lipsa finanțărilor externe, implementarea se face etapizat, în termen de maximum 36 de luni”, nu sunt în acord cu art. 35 alin. (1), (2) și (5) ale Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările, potrivit cărora *„Finanțarea cheltuielilor de operare necesare funcționării și exploatării serviciului se asigură prin încasarea de la utilizatori, pe baza facturilor emise de operatori, a contravalorii serviciilor furnizate/prestate. În cazul în care proiectele de investiții în sistemele de alimentare cu apă și de canalizare se dezvoltă prin fonduri publice asigurate, integral sau în parte, de la bugetul de stat și/sau din fonduri nerambursabile, finanțarea serviciului se face prin aplicarea de către operator a prețului/tarifului unic și a strategiei tarifare, care se fundamentează în conformitate cu Metodologia de analiză cost-beneficiu pentru investițiile în infrastructura de apă, aprobată prin hotărâre a Guvernului”*.

În art. 35 din Legii nr. 241/2006, republicată, cu modificările și completările, este prevăzut și faptul că „În cazul în care proiectele de investiții în sistemele de alimentare cu apă și de canalizare se dezvoltă prin fonduri publice asigurate de la bugetul local și/sau din fondurile proprii ale operatorilor, finanțarea serviciului se face prin aplicarea de către operator a prețurilor și tarifelor care se fundamentează pe baza fișelor de fundamentare pe elemente de cheltuieli întocmite conform metodologiei de stabilire, ajustare sau modificare a prețurilor/tarifelor pentru serviciile publice de alimentare cu apă și de canalizare, elaborată de A.N.R.S.C. și aprobată prin ordin al președintelui acesteia”.

De asemenea, în ceea ce privește obligativitatea asigurării continuității serviciului de alimentare cu apă, aceasta este deja instituită în temeiul art. 7 alin. (1) lit. b) al Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, drept exigență/cerință fundamentală a obligațiilor de serviciu public, și anume ***continuitate din punct de vedere calitativ și cantitativ***.

Totodată, potrivit art. 37 alin. (2) și (3) din același act normativ „*Pentru prevenirea sau remedierea unor avarii, operatorii de servicii de utilități publice sunt în drept să întrerupă furnizarea/prestarea serviciilor, fără plata vreunei penalizări și fără preaviz, dar nu mai mult de 24 de ore. În cazul intervențiilor necesare pentru prevenirea producerii unor avarii sau pentru remedierea unor avarii care depășesc 24 de ore, acestea se efectuează în maximum 72 de ore și se aduc la cunoștința autorităților administrației publice locale sau, după caz, a asociațiilor de dezvoltare intercomunitară având ca scop serviciile de utilități publice, a utilizatorilor, a deținătorilor de terenuri sau a proprietarilor bunurilor afectate; pe perioada intervențiilor respective, operatorii sunt în drept să întrerupă furnizarea/prestarea serviciilor, cu plata penalizărilor prevăzute în contracte*”.

8. Precizăm că, în cadrul propunerii, este utilizată o terminologie care nu răspunde cerințelor normelor de tehnică legislativă privind claritatea și predictibilitatea textului normativ, precum sintagmele „*în primii 3 ani de la intrarea în vigoare*” (**art. 1**), „*în termen de maximum 36 de luni*” (**art. 3 alin. (3)**), „*în primii 3 ani*” (**art. 3 alin. (4)**), precum și „*în 90 de zile*” (**art. 9**), care nu precizează momentul de la care curg termenele respective.

De asemenea, nu sunt respectate prevederile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia textul articolelor trebuie să aibă caracter dispozitiv, cu accentuarea caracterului imperativ al dispoziției respective. În acest sens, indicăm textul **art. 4 alin. (1)**, potrivit căruia „Unitățile administrativ-teritoriale și consiliile județene *nu sunt obligate la finanțare*”.

De asemenea, norma de la **art. 1**, potrivit căreia „obligățiile prevăzute de prezenta lege se *implementează prioritar* prin fonduri europene și programe naționale nerambursabile” este contrară celei de la **art. 3 alin. (2)**, potrivit căreia, „*Implementarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege se realizează exclusiv* din fonduri europene nerambursabile, programe de mediu și programe de reziliență climatică”.

Totodată, formele abreviate utilizate în cadrul propunerii legislative nu sunt explicitate la prima folosire în textul normativ, contrar cerințelor normelor de tehnică legislativă.

De exemplu, în ceea ce privește forma abreviată „ISU”, Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, vizează atât Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, cât și inspectoratele pentru situații de urgență județene și al municipiului București.

9. La art. 4, în ceea ce privește norma propusă pentru **alin. (1)**, semnalăm că textul nu respectă exigențele privind precizia, claritatea și predictibilitatea normelor juridice, în speță neînțelegându-se exact cine ar putea să fie finanțatorul, respectiv beneficiarul vizat de legiuitor.

Totodată, precizăm că unitățile administrativ-teritoriale nu sunt obligate să se finanțeze în general, ci sunt obligate să respecte reglementările privind utilizarea finanțărilor rambursabile aprobate (de exemplu de la Comisia de autorizare a împrumuturilor locale), având termene stricte pentru notificare, dacă nu utilizează fondurile, pentru a nu se pierde bugetul alocat.

10. La art. 8, pentru corectitudinea reglementării, este necesară reformularea părții introductive, astfel:

„**Art. 8** - Următoarele fapte săvârșite de operatori constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:”.

La **lit. a)**, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă și ținând seama de faptul că obligațiile operatorilor de apă sunt prevăzute în cuprinsul proiectului, este necesară reformularea normelor prin trimitere la **art. 3 alin. (1)**. De asemenea, sintagma „-20.000 – 50.000 lei” trebuie înlocuită cu expresia „cu amendă de la 20.000 lei la 50.000 lei”.

Observațiile sunt valabile, în mod corespunzător, și pentru **lit. b)** și **c)**, cu precizarea că trimiterile trebuie făcute la articolele prin care se instituie respectivele obligații.

În acest sens, semnalăm că în cuprinsul proiectului nu este prevăzută în mod expres obligația constând în „informarea populației”, la care se referă **lit. b)**, iar obligația privind distribuirea apei în 6 ore de la apariția situației de criză, la care se referă **lit. c)**, este prevăzută la **art. 3 alin. (5)**.

Pe de altă parte, în acest context, semnalăm și faptul că, pentru asigurarea unei reglementări complete și corecte, proiectul trebuie să cuprindă și o normă în cuprinsul căreia să fie definită noțiunea de „operator” în accepțiunea acestei legi.

Precizăm că, potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoanele anume prevăzute în actul normativ, numite în mod generic „agenți constatatori”.

Prin urmare, este necesară completarea **art. 8** cu un alineat distinct referitor la stabilirea categoriei de persoane împuternicite să constate contravențiile și să aplice sancțiunile.

Pentru asigurarea unei reglementări complete, proiectul trebuie să cuprindă și norma privind aplicarea, în ceea ce privește contravențiile prevăzute la art. 8, a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, impunându-se astfel completarea **art. 8** cu nou alineat, cu următoarea formulare:

„(...) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”.

11. La **art. 9**, precizăm că norma este extrem de vag formulată, fiind necesar a se preciza în mod expres autoritățile care elaborează normele metodologice de aplicarea a legii propuse, categoria actului normativ prin care vor fi aprobate acestea, precum și termenul de aprobare a acestora.

PRESEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 51/19.01.2026